तत् सपरिवारमपि तं भूपतिं वाक्प्रपञ्चेन लोभयित्वात्रैव सरसि प्रवेशयामि। अथ राक्षसः श्रद्धेयवचनं तस्य तच्छ्रुत्वा तस्मै रत्नमालां समर्पयामास। वानरो ऽपि रत्नमालाविभूषितकण्ठो तन्नगरमासाद्य वृक्षप्रासादेषु परिभ्रमन् जनैर्दृष्टः पृष्टश्च। भो यूथप क्व भवानियन्तं कालं
५ गत्वा स्थितः। क्व भवतेदृग्रत्नमाला लब्धा या दीप्त्या सूर्यमपि तिरस्कुरुते। वानरः प्राह। अस्ति कुत्रचिदरण्ये धनदविनिर्मितं सुगुप्ततरं सरः। तत्रार्धोदितसूर्यवारे यः कश्चित् प्रविश्य निमज्जति स धनदप्रसादादीदृग्रत्नमालाविभूषितकण्ठो निष्क्रमति। अथ भूभुजा जनात् तदाकर्ण्य स वानरः समाहूतः पृष्टश्च। भो यूथप ते सत्यमेतत्। रत्न
१० मालासनाथं सरो ऽस्ति क्वापि। कपिराह। स्वामिन्नेष प्रत्यक्षतया मत्कण्ठस्थितया रत्नमालया प्रत्ययस्ते। यदि तवापि रत्नमालाभिः प्रयोजनं। तन्मया सह कमपि प्रेषय येनाहं तच्चित्रं दर्शयामि। एतच्छ्रुत्वा नृपतिः प्राह। यद्येवं तदहं सपरिजनः स्वयमेष्यामि यथा प्रभूता रत्नमालाः सम्पद्यन्ते। वानर आह। स्वामिन्नेतदेव चारु।
१५ अथ भूपतिः सपरिजनो रत्नमालालोभात् प्रस्थितः। वानरो ऽपि राज्ञा दोलारूढेन स्वोत्सङ्गमारोपितः सुखेन प्रतिपत्तिपूर्वं गच्छति। अथवा साधिदमुच्यते।

लोभादेव नरा मूढा धनविद्यान्विता अपि।
अकृत्येषु नियोज्यन्ते भ्राम्यन्ते दुर्गमेष्वपि ॥६८॥

२० तथा च। इच्छति शती सहस्रं सहस्री लक्षमीहते।
लक्षाधिपस्ततो राज्यं राज्याच्च स्वर्गमीहते ॥६९॥

अथ प्रत्यूषे तत् सरः समासाद्य वानरो राजानमुवाच। देवात्रार्धोदिते सूर्ये प्रविष्टानां सिद्धिर्भवतीति। तत् सर्वो ऽपि परिजनो वाच्यो येनैकहेलया प्रविशति। त्वया पुनर्मया सह प्रवेष्टव्यं येन पूर्वदृष्टस्थान
२५ माश्रित्य प्रभूतास्ते रत्नमाला दर्शयामि। अथ प्रविष्टास्ते सर्वे लोका